

**Prihvatio sam islam kao vjeru, a da
nisam izgubio vjeru u Isusa Krista, mir
s njim, niti u bilo kojeg Božijeg
poslanika**

**„Reci: ‘O sljedbenici Knjige! Dođite da se
okupimo oko riječi koja je jednaka među
nama i vama: da ne obožavamo nikoga osim
Allaha i da Mu ništa ne pridružujemo...’”
(Kur'an, sura Alu 'Imran 3:64)**

**Pripremio:
Muhammad Al-Sayed Muhammad**

[Iz knjige: Zašto vjerovati u Poslanika islama, Muhammeda, mir s njim?]

[Why Believe in the Prophet of Islam, Muhammad (peace be upon him)?]
Na osnovu naslova koji razmatramo: „ **Prihvatio sam islam kao vjeru, a da nisam izgubio vjeru u Isusa Krista, mir s njim, niti u bilo kojeg Božijeg poslanika.**“, postavlja se pitanje:

Zašto je islam dobitak i pobjeda? I kako pri tome ne izgubiti vjeru u Isusa Krista, mir s njim, niti u bilo kojeg poslanika?

Prije svega, neophodno je osloboditi se ličnih strasti i predrasuda kako bi se ova stvar razmatrala racionalno i logično, u skladu s onim što zdravi razum prihvata, koristeći blagoslov misli koju je Allah (Bog) podario čovjeku – posebno kada je riječ o vjerovanju u Boga, Stvoritelja, Uzvišenog i Veličanstvenog, i o vjeri zbog koje će svaka osoba biti odgovorna pred svojim Gospodarom.

To zahtijeva sposobnost da se razlikuje istina od neistine i da se, putem ljudske urođene prirode, odabere najispravnije vjerovanje koje dolikuje Božijoj veličini.

Čovjek će osjetiti vrijednost islama i jasno je vidjeti kada spozna dokaze njegove istinitosti i argumente koji potvrđuju poslanstvo Muhammeda, mir s njim, koji je došao kao pozivač u ovu vjeru.

Tada će zahvaliti Bogu što ga je uputio na blagoslov islama kao religije, nakon što mu je podario sposobnost da prepozna njegovu istinitost i istinitost Poslanikove misije.

Ukratko, neki od tih dokaza i argumenata uključuju:

Prvo: Poslanik Muhammed, mir s njim, bio je među svojim narodom poznat još od mladosti po izuzetnim moralnim osobinama. Te vrline jasno pokazuju Božiju mudrost u izboru njega za poslanstvo. Na čelu tih osobina nalaze se **istinoljubivost i pouzdanost**. Nezamislivo je da čovjek poznat po takvim vrlinama — do te mjere da je bio nazivan nadimcima koji ukazuju na njih — ostavi istinu i slaže svom narodu, a kamoli da izmisli laž protiv Boga tvrdeći da mu je On objavio poslanstvo i poslanicu.

Drugo: Njegov poziv, mir s njim, u potpunosti je u skladu s čistom ljudskom prirodom i zdravim razumom. To uključuje:

☞ Poziv u vjerovanje u postojanje Boga, Njegovu **jedinstvenost** u božanstvu, Njegovu uzvišenost i beskrajnu moć.

☞ Zabranu upućivanja molitve i ibadeta bilo kome osim Njemu — ne ljudima, ni kamenju, ni životinjama, ni drveću.

☞ Zabranu bojazni i nade u bilo koga osim Njega.

Jer, kao što čovjek razmišlja: "Ko je mene stvorio i doveo u postojanje sva ova stvorenja?" — logičan odgovor je:

Onaj koji je stvorio i doveo u postojanje sva ova stvorenja mora biti silan i moćan Bog, opisan svojstvom da stvara iz ničega.

Jer nije logično da "ništa" može stvoriti "nešto".

A ako se neko upita: "Ko je stvorio tog Boga?", pa ako odgovor bude:

"To mora biti drugi bog, opisan moći i veličinom," — onda će se osoba naći u beskrajnom ponavljanju tog pitanja i odgovora.

Zato logičan i konačan odgovor glasi: nema stvoritelja niti početka za ovog Stvoritelja, koji posjeduje apsolutnu moć nad svim stvaranjem i koji ga dovodi u postojanje iz ničega.

On je Jedini koji posjeduje tu sposobnost — i zato je On istinski Bog, Jedini, Jedinstveni, Jedini dostojan obožavanja.

Nadalje, nije dostojno Boga (Allaha) da prebiva u tijelu stvorenog čovjeka koji spava, mokri i vrši veliku nuždu. Isto vrijedi i za životinje (poput krava i drugih), posebno s obzirom na to da im je kraj smrt i raspadanje u trupla prekrivena truleži.

📖 *Vidi knjigu:*

"Tihi dijalog između Hindusa i muslimana"

"A Quiet Dialogue between a Hindu and a Muslim".

☞ Također, poziv da se ne prikazuje Bog u kipovima ili bilo kakvim oblicima, jer je On uzvišen i čist od svakog lika ili oblika kojeg čovjek može zamisliti ili proizvesti po svojim strastima i mašti.

📖 *Vidi knjigu:*

"Miran dijalog između budiste i muslimana"

"A Peaceful Dialogue Between a Buddhist and a Muslim".

☞ Poziv da se Bog uzdigne iznad potrebe za rađanjem, jer je On Jedan, nije rođen niti je ikoga rodio.

Stoga Mu nije potrebna djeca.

Jer ako bi imao jedno dijete, što bi ga spriječilo da ima dvoje, troje ili više djece?

Ne bi li to vodilo ka tome da im se pripiše božanstvo?

A to bi dalje dovelo do toga da se dova i bogoslužje usmjere prema više bogova.

☞ Poziv da se Bog očisti od svojstava odvratnosti koja mu se pripisuju u nekim drugim vjerovanjima, uključujući:

- Prikazivanje Boga u judaizmu i kršćanstvu kao onoga koji se kaje i žali što je stvorio čovječanstvo, kao što stoji u Postanku 6:6. [Kršćanska Biblija sadrži židovsko Sveto pismo kao svoj prvi dio, poznat kao Stari zavjet].

Kajanje i žaljenje proizlaze samo iz počinjenja pogreške zbog nepoznavanja posljedica.

- Prikazivanje Boga u judaizmu i kršćanstvu kao onoga koji se odmara nakon stvaranja nebesa i zemlje, kao što je spomenuto u Izlasku 31:17, te da “ponovno dobiva svoju snagu” (prema engleskom prijevodu).

Odmor i povratak energije mogu biti samo rezultat umora i iscrpljenosti.

📖 Vidi knjigu:

“Usporedba između islama, kršćanstva, judaizma i izbor između njih”

“A Comparison Between Islam, Christianity, Judaism, and The Choice Between Them”

☞ Poziv na to da se Boga oslobodi atributa rasizma i da On, za razliku od tvrdnji judaizma, nije Bog namijenjen pojedincima ili skupinama.

Kao što su ljudi po svojoj prirodi, koju im je Bog usadio, predodređeni da odbacuju i preziru rasizam, neprilično je

pripisivati tu osobinu Bogu koji je tu prirodnu sklonost usadio u njih.

☞ Poziv na vjerovanje u veličinu, savršenstvo i ljepotu Božijih osobina, s naglaskom na Njegovu neograničenu moć, potpunu mudrost i sveobuhvatno znanje.

☞ Poziv na vjerovanje u Božanska pisma, proroke i anđele.

Ovdje se povlači analogija između stroja i ljudskog bića. Baš kao što je stroju, sa svim njegovim složenim komponentama, potreban priručnik s uputama od njegovog tvorca kako bi objasnio njegov rad i upotrebu te spriječio njegov kvar (što podrazumijeva priznanje njegovog tvorca), tako je i ljudskom biću, daleko složenijem od bilo kojeg stroja, potreban priručnik i smjernice, knjiga vodstva, koja objašnjava njihovo ponašanje i služi kao sredstvo za organiziranje njihovog načina života prema principima koje je uspostavio njihov Bog. To vodstvo prenosi se putem Božijih proroka, koje je On izabrao da prenesu Njegove objave putem anđela zaduženog za dostavljanje Božijih objava u obliku zakona i učenja.

☞ Poziv na uzdizanje statusa i dostojanstva Božijih poslanika i vjerovjesnika, te na njihovo oslobađanje od djela koja im se pripisuju u drugim vjerama, a koja nisu u skladu ni s osobinama čestita čovjeka, a kamoli s osobom poslanika.

Na primjer:

- Judaizam i kršćanstvo optužuju poslanika Haruna da je obožavao kip u obliku teleta, štaviše, da ga je sam izradio, podigao hram za njega i naredio djeci Izraela da mu se klanjaju, kao što je navedeno u Izlasku 32.
 - Njihova optužba da je poslanik Lut pio alkohol i oplodio svoje dvije kćeri, koje su mu potom rodile djecu. (Postanak 19)
- Kritiziranje onih koje je Uzvišeni Allah odabrao da budu Njegovi poslanici među Njegovim stvorenjima i prenosioci Njegove poruke – zapravo je kritika Allahovog izbora, kao i optužba da On ne zna nevidljivo i da Mu nedostaje mudrost, jer je navodno loše izabrao

uzore među poslanicima, koji bi trebali biti svjetiljke upute za cijelo čovječanstvo. Postavlja se pitanje: Ako ni poslanici i vjerovjesnici nisu pošteđeni nemorala koji im se pripisuje, kako onda njihovi sljedbenici mogu biti sigurni od toga? Ovo može biti izgovor za činjenje takvih nemoralnosti i njihovo širenje među ljudima.

☞ **Poziv u vjerovanje u Sudnji dan, kada će stvorenja biti proživljena nakon smrti, a zatim će uslijediti obračun.** Nagrada će biti vječna nagrada (u blaženom životu) za vjerovanje i činjenje dobra, a kazna će biti žestoka (u bijednom životu) za nevjerovanje i činjenje zla.

☞ **Poziv pravednom zakonodavstvu, uzvišenim učenjima i ispravljanju iskrivljenja u vjerovanjima prethodnih religija.** Na primjer:

- Žene: Dok judaizam i kršćanstvo pripisuju Evi (supruzi Adema, neka je mir na njega) da je ona bila uzrok Adamove neposlušnosti time što ga je navela da jede sa zabranjenog drveta (Postanak 3:12), te da ju je Bog zbog toga kaznio bolovima trudnoće i porođaja, kao i njezino potomstvo (Postanak 3:16) – Časni Kur'an jasno pojašnjava da je Adamova neposlušnost bila posljedica šejtanskog iskušenja (tj. ne zbog njegove žene Eve), kao što se navodi u [Sura El-A'raf: 19-22] i [Sura Ta-Ha: 120-122]. Time se uklanja prezir prema ženama koji je bio prisutan u prethodnim religijama zbog tog vjerovanja.

Islam je došao s pozivom na poštovanje žene u svim fazama života. Primjer za to su riječi Poslanika Muhammeda, neka je mir i blagoslov na njega: „**Postupajte s ženama blago**” [Sahih Buhari], i: „**Ko bude imao kćer, pa je ne zakopa živu, ne uvrijedi je i ne pretpostavi sina nad njom, Allah će ga zbog nje uvesti u Džennet.**” [bilježi Ahmed].

- Ratovi: Judaizam i kršćanstvo spominju mnoge ratne priče koje pozivaju na ubijanje i uništavanje svih – žena, djece, staraca i muškaraca – kao u (Isus Navin 6:21) i slično, što objašnjava današnju žeđ za ubijanjem i ravnodušnost prema masakrima i

genocidima (kao što se događa u Palestini). Nasuprot tome, islam u ratu pokazuje uzvišenu toleranciju zabranjujući izdaju i ubijanje djece, žena, staraca i onih koji ne učestvuju u borbi. Primjer su riječi Poslanika Muhammeda, neka je mir na njega: „**Ne ubijajte dojenčce, dijete, ženu niti starca**” [bilježi Bejheki], a također poziva i na blagost prema ratnim zarobljenicima i zabranjuje nanošenje štete.

 Pogledajte knjigu:

“Islamska učenja i kako rješavaju prošle i sadašnje probleme”.

“Islam's Teachings and How They Solve Past and Current Problems”.

Treće: Čuda i izvanredni događaji koje je Allah izveo posredstvom Poslanika Muhammeda (neka je mir na njega) kao svjedočanstvo Allahove podrške njemu. Oni se dijele na:

Fizička čuda, poput izviranja vode iz njegovih prstiju, što je spasilo vjernike od smrti zbog žeđi u više navrata.

- Nefizička (duhovna) čuda, kao što su:

- Uslišane dove, poput dove za kišu.

- Predviđanja Poslanika Muhammeda (mir na njega) o budućim događajima: osvajanje Egipta, Konstantinopolja, Jerusalema i širenje islamske vlasti. Također je predvidio i osvajanje Askalona (u Palestini) i njegovo pripajanje Gazi (poznatoj kao Gaza Askalon), kada je rekao: „**Najbolji vaš džihad je straža na granici, a najbolja je u Askalonu**” [Silsiletus-Sahih, El-Albani], što ukazuje da će to mjesto u budućnosti biti žarište velikog džihada, koji će zahtijevati strpljenje i ustrajnost od časnih boraca na Allahovom putu. Sve što je predvidio – obistinilo se.

- Poslanik Muhammed, mir neka je s njim, preorekao je mnoge znanstvene činjenice iz nevidljivog svijeta prije više od 1400 godina, a moderna znanost je kasnije potvrdila istinitost i preciznost onoga što je rekao. Primjer toga je njegova izjava:

„**Kada prođe četrdeset i dvije noći nad kapljicom (sjemena), Allah joj pošalje meleka koji je oblikuje i stvara joj sluh, vid, kožu, meso i kosti...**” [Bilježi Muslim].

- Moderna znanost je otkrila da se na početku sedme sedmice, tačno od 43. dana od oplodnje, počinje razvijati koštani sistem embrija i postepeno poprima ljudski oblik, što potvrđuje vjerodostojnost riječi Poslanika.

✓ Čudo Kur'ana (najveće čudo koje će ostati do Sudnjega dana) ogleda se u njegovom jedinstvenom stilu, pred kojim rječiti Arapi nisu mogli da proizvedu ni jedno poglavlje poput njegovog najmanjeg poglavlja.

Sveta knjiga Kur'an spominje mnoga pitanja iz nevidljivog svijeta. To je bio razlog prihvatanja islama kod mnogih naučnika iz različitih oblasti [Među onima koji su javno izrazili duboko divljenje astronomskim činjenicama u Svetom Kur'anu je prof. Yoshihide Kozai, ravnatelj Tokijskog opservatorija u Japanu].

Primjer toga je Allahova objava o stalnom širenju svemira, kako stoji u Njegovim riječima:

„A nebo smo moći Svojom sazdali – i Mi ga, uistinu, širimo!” [Adh-Darijat: 47]. Ova činjenica nije bila naučno poznata sve do modernog doba. Kako su precizne riječi Kur'ana i njegovo pozivanje na znanje i razmišljanje!

Prva objava koju je Allah spustio iz Kur'anskih ajeta bila je:

„Čitaj, u ime Gospodara tvoga, koji stvara!” [Al-'Alaq: 1].

Čitanje je put do znanja i razumijevanja, a time i do napretka čovječanstva u svim oblastima života.

📖 *Pogledaj knjigu:*

„Islam i otkrića moderne nauke kao dokaz i potvrda vjerovjesništva i poslanstva Muhammeda, mir neka je s njim.”

“Islam and the Discoveries of Modern Science as the evidence and proofs of the prophethood and messengership of Muhammad (peace be upon him)”.

■ **Logična napomena:** Sve prethodno navedeno predstavlja pravedan kriterij koji mogu razumjeti svi umovi, bez obzira na njihov nivo, kako bi se prepoznala vjerodostojnost bilo kojeg poslanika, i time istinitost njegove poruke.

Ako bi Jevrej ili kršćanin bio upitan: „Zašto vjeruješ u poslanstvo određenog poslanika iako nisi svjedočio njegovim čudima?“ odgovor bi bio:

„Zbog pouzdanog prenosa svjedočenja o njegovim čudima.”

✓ Taj odgovor logično vodi ka vjerovanju u Poslanika Muhammeda, jer su prenesena svjedočenja o njegovim čudima brojnija nego za bilo kojeg drugog poslanika.

■ Dodatno, kroz njegov životopis koji je Allah sačuvao, postaje očigledna istinitost njegove misije:

1. Njegova stalna želja za prakticiranjem onoga na što je pozivao, uključujući vođenje u ibadetima (činima obožavanja), uzvišenim učenjima i plemenitom moralu, zajedno s njegovom pobožnošću i asketizmom u ovom prolaznom svijetu.

2. Odbijanje Poslanika Muhammeda (neka je mir na njega) ponuda stanovnika Meke za bogatstvom, kraljevskom vlašću, čašću i brakom s njihovim najplemenitijim kćerima u zamjenu za odustajanje od svog poziva (jedinstvu Allaha, čistom obožavanju Njega, odricanju od idolopoklonstva, naređivanju dobra i zabranjivanju zla), dok je podnosio teške patnje zbog štete, neprijateljstva, progona, a zatim i ratova od strane svog naroda zbog svog poziva (neka je mir na njega).

3. Njegova briga da podučí svoje sljedbenike da ne pretjeruju u njegovom hvaljenju. Rekao je:

„Ne pretjerujte u mom veličanju kao što su kršćani pretjerali u veličanju sina Merjemina. Ja sam samo Allahov rob, pa recite: ‘Allahov rob i Njegov Poslanik’” [Bilježi Buhari].

4. Allahova zaštita sve dok nije prenio poruku i dok nije uspostavio islamsku državu.

✓ Zar sve ovo nije dovoljan dokaz da je on (mir neka je s njim) iskren u svom pozivu i da je poslanik od Allaha?

➤ Primjećujemo da je izraz „i dođe s deset tisuća svetaca“ u Ponovljenom zakonu (33:2) izostavljen iz arapskog teksta nakon izraza „i zasjaó je s gore Parana“, iako ovaj opis podsjeća na poslanstvo poslanika Muhammeda, neka je mir s njim, slično

izlasku sunca i širenju njegove svjetlosti na horizontima. U Postanku (21:21) stoji: „I on – Išmael – prebivao je u pustinji Parana“, a poznato je neprekidnim prenošenjem da je Išmael, mir s njim, živio u zemlji Hidžaza. Stoga su planine Parana zapravo planine Hidžaza u Meki. Dakle, ovo se proročanstvo jasno odnosi na poslanika Muhammeda, neka je mir s njim, kada je ušao u Meku kao pobjednik bez prolijevanja krvi i oprostio njenim stanovnicima, prateći ga deset tisuća ashaba. Ovaj izostavljeni dio „i dođe s deset tisuća svetaca“ potvrđen je u verzijama: King James, American Standard i Amplified Bible.

➤ Također, u hodočasničkoj pjesmi u (Psalam 84:6) riječ (Baka) je zamijenjena u arapskom tekstu, kako se ne bi izravno ukazivalo na hadž u Kabu u (Meki), domovini poslanika Muhammeda, neka je mir s njim, jer se (Meka) naziva (Baka). U Časnom Kur'anu to se spominje kao (Bakā) u [Ali 'Imran: 96], a ovaj tekst je potvrđen u King James verziji i drugima [valley of Baka], gdje je početno slovo riječi [Baka] napisano velikim slovom, što ukazuje na to da se radi o vlastitom imenu – a vlastita imena se ne prevode.

 Pogledajte knjigu:

„*Muhammed, neka je mir s njim, doista je Allahov Poslanik*“.

“Muhammad (Peace be upon him) Truly Is the Prophet of Allah”.

■ **Umjerenost i univerzalnost islama:** Islam je religija mira koja obuhvaća sve ljude, priznaje njihova prava i poziva u vjerovanje u sve Allahove poslanike.

– Islam donosi umjerenost u svemu, a posebno u pitanjima vjerovanja, te se obraća najosjetljivijem pitanju u kršćanstvu – pitanju Isaa (mir s njim). Islam poziva na:

✓ Vjerovanje u poslanstvo Isusa Krista (neka je mir na njega), čudo njegova rođenja i čudo njegova govora u kolijevci kao znak od Allaha da oslobodi njegovu majku onoga što joj je judaizam pripisao u pogledu nemoralna, da ju počasti, te kao dokaz njegova poslanstva i vjerovjesništva kasnije.

✓ **S racionalnog stajališta:**

Ovo je razumno i uravnoteženo stajalište – bez nemara židovstva koje je zanimalo poslanstvo Isusa, mir nad njim, klevećući ga, pripisujući njegovo rođenje preljubu i vrijeđajući njegovu majku optužujući je za nemoral – i bez pretjerivanja kršćanstva koje mu je pripisalo božanstvo.

■ **Što ovo pojašnjava iz racionalne perspektive:**

- Kao što čista priroda i zdrav razum ne prihvaćaju ideju spajanja ljudske i životinjske prirode (npr. brak čovjeka s kravom) da bi se stvorilo biće koje u sebi nosi obje prirode – jer bi to bilo poniženje i omalovažavanje čovjeka, iako su i čovjek i životinja stvorenja – isto tako čista priroda i zdrav razum ne prihvaćaju spajanje božanske i ljudske prirode da bi se stvorilo biće koje u sebi sadrži obje prirode. To bi značilo umanjenje i vrijeđanje Uzvišenog Boga. Ogromna je razlika između Boga i čovjeka – naročito ako se vjeruje da je to biće rođeno iz ljudskih spolnih organa, te da je bilo razapeto, ubijeno, sahranjeno nakon vrijeđanja i poniženja (kao što su pljuvanje, udaranje i skidanje odjeće, itd.). Takvo ponižavajuće vjerovanje nije dostojno Velikog Boga.
- Poznato je da je Krist (mir s njim) jeo hranu i imao potrebu za tjelesnim pražnjenjem. Ne dolikuje Bogu da se opisuje na takav način niti da se utjelovi u stvorenog čovjeka koji spava, mokri, obavlja nuždu i nosi u želucu nečistu i prljavu tvar.
- Kao što mala i ograničena posuda ne može sadržavati vode oceana, tako nije prihvatljivo tvrditi da bi se Bog mogao sadržati u utrobi slabe stvorene žene.
- Kao što nije razumno da netko snosi grijeh drugoga, čak i ako mu je to otac ili majka – a to je izričito navedeno u kršćanstvu: „Očevi se neće kažnjavati zbog djece, niti će se djeca kažnjavati zbog očeva; svatko će umrijeti zbog vlastitoga grijeha“ (Ponovljeni zakon 24:16), i također: „Onaj tko griješi, on će umrijeti. Sin neće nositi krivnju oca, niti će otac nositi krivnju sina. Pravednost pravednoga će pripasti njemu, a opaćina opakoga će pasti na njega“ (Ezekiel 18:20). Stoga nije logično da potomci

Adama snose grijeh koji nisu počinili zbog neposlušnosti svoga oca Adama. Dakle, ideja o naslijeđenom grijehu je odbijena temeljem samih biblijskih izjava, pa je time i koncept iskupljenja pogrešan jer se temelji na onome što je razumski neprihvatljivo.

- Ako pretpostavimo da Božje oprostjenje za Adamov grijeh (koji je samo čin neposlušnosti jedenjem sa zabranjenog stabla) zahtijeva raspeće i ubijanje, zašto onda raspeće i ubijanje nije izvršeno nad samim Adamom, koji je počinio grijeh, umjesto nad Kristom – koji je bio propovjednik, pravedan učitelj, bogobojazan i odan svojoj majci? Štoviše, kako se može tvrditi nužnost raspeća i ubijanja samoga Boga, koji se navodno utjelovio u ljudskom obliku?

- Što je s velikim grijesima i prijestupima koje je čovječanstvo počinilo nakon Adama? Znači li to da je potrebno novo raspeće i novo ubijanje Boga u nekom drugom ljudskom obliku? Ako je tako, čovječanstvo bi trebalo tisuće Krista kako bi izvršili navodnu ulogu iskupljenja.

- Zašto Bog jednostavno ne bi oprostio Adamov grijeh (ako se pokajao i iskreno žalio zbog neposlušnosti)? Zar za to nije sposoban? Svakako da jest.

- Ako se tvrdnja o Kristovom božanstvu temelji na njegovom rođenju bez oca, što ćemo onda reći o Adamu, koji je stvoren bez oca i majke?

- Ako se tvrdnja o Kristovom božanstvu temelji na njegovim čudima, što ćemo reći o Poslaniku Muhammedu i ostalim poslanicima koji su također činili mnoga čuda? Zar se za njih tvrdi da su božanstva? Naravno da ne.

■ **Postoji i važno razumsko pojašnjenje:**

Budući da je narav Krista, za kojeg kršćanstvo tvrdi da je božanski otkupitelj, ili smrtna ili besmrtna, jasno je sljedeće:

1. Ako je Kristova narav smrtna: tada on nije Bog, pa je tvrdnja da je on istovremeno Bog i otkupitelj – nevažeca.

2. Ako je Kristova narav besmrtna jer je Bog, tada on nije umro, pa nije bilo ni iskupljenja.

Ono što smo racionalno objasnili o pogrešnosti vjerovanja u sjedinjenje božanske i ljudske naravi kako bi se stvorilo biće koje u sebi objedinjuje obje naravi u ljudskom obliku, kao što se tvrdi za Krista, također vrijedi i za tvrdnje drugih naroda kroz povijest – poput Krišne u Indiji, Buddhe u istočnoazijskim društvima i Horusa kod drevnih Egipćana – čija je priča starija od Kristove.

Dakle, postaje jasno da ovo vjerovanje nije ništa drugo do preuzeti koncept iz vjerovanja drevnih naroda – prikazan u različitim oblicima priča, mitova i legendi – bez ikakvog čvrstog temelja u božanskoj objavi ili racionalnom dokazu.

Objašnjenje:

➤ Kršćanstvo tvrdi da je Krist (neka je mir s njim) božanskog porijekla, iako on to nikada nije jasno izjavio niti jednom rečenicom u bilo kojem evanđelju, poput: „Ja sam Bog” ili „Klanjajte mi se“. Niti je to podučavao svoje učenike.

➤ Naprotiv, u (Mateju 21:11) stoji: «Narod je govorio: ‘To je Isus, prorok...’».

➤ Krist, mir s njim, također je naučio svoje učenike da se mole tako što je pao ničice na svoje lice, kao što piše u (Mateju 26:39). Kome se on klanjao? Nije li to bio njegov Bog?! Upravo se tako obavlja molitva u islamu.

➤ Krist je također poučavao svoje učenike da jedni drugima upućuju pozdrav mira, kao što stoji u (Ivanu 20:21, 26), što je pozdrav islama, gdje se kaže: „Mir s tobom“, a odgovor je: „I s tobom mir“.

➤ Mnogi ljudi, nakon prihvatanja islama, kažu: „Sada smo bolji kršćani nego prije jer slijedimo istinsko Kristovo učenje.“

✓ **Pojasnimo:** U časnom Kur'anu postoji cijelo poglavlje pod nazivom „Merjem“ (Marija) koje uzdiže Krista i njegovu majku (mir s njima) na način koji se ne nalazi u Bibliji.

➤ Islam uzdiže status Isusa Krista i njegove majke te poziva na vjerovanje u njega kao časnog poslanika kojeg je poslao Allah i na

slijeđenje njegovih učenja jer se ona podudaraju s učenjima islama koja je donio poslanik Muhammed (mir s njim).

 Pogledajte knjige:

„Tihi dijalog između kršćanina i muslimana“

„Zašto odabrati islam kao vjeru?“

“A Quiet Dialogue Between a Christian and a Muslim.”

“Why choose Islam as a religion?”

■ **Na kraju**, budući da je ovo izlaganje bilo objektivno, usklađeno s jasnim razumom – jer nam je Allah dao razum kako bismo razlikovali istinu od zablude – i usklađeno s težnjama čiste duše za uzvišenim vjerovanjima, postavlja se pitanje za svakoga tko je prepoznao istinu kroz dokaze istinitosti poziva poslanika Muhammeda i islama, ali još uvijek nije povjerovao:

- Što vas sprječava da iskreno razmislite o islamu i razmotrite nudi li vam odgovore koje tražite na vaša pitanja (posebno o vjerovanju u Boga) – odgovore koje ne nalazite u drugim vjerama? Jer vi ste odgovorni pred Allahom za svoja uvjerenja i potragu za istinom kroz svoje izbore.

- Kakvu štetu mogu imati ako odaberem islam – vjeru koja mi pruža logične i jednostavne odgovore na sva moja pitanja, bez prisile na prihvatanje određene ideje – a da pritom ne izgubim vjeru u Krista (mir s njim), u ispravnom obliku koji je u skladu s prirodom i ne proturječi zdravom razumu i logičkom razmišljanju? I ako zadržim svoju ljubav i poštovanje prema njemu, jer Krist (mir s njim) u islamu ima uzvišen i plemenit položaj, kao i njegova majka Djevica Marija (mir s njom), te ne izgubim vjeru ni u jednog poslanika?

Neka nas Allah sve uputi na ono što je dobro i ispravno.